

Pamati un galvenie argumenti

Komisija apgalvo, ka Polijas Republika, ieviešot 2017. gada 12. jūlija Likuma par grozījumiem Likumā par vispārējās jurisdikcijas tiesu iekārtu 13. panta 1., 2. un 3. punktā atšķirīgu to sieviešu un vīriešu pensionēšanās vecumu, kas pilda vispārējās jurisdikcijas tiesu tiesnešu, Augstākās tiesas tiesnešu un prokuroru funkcijas, kā arī iepriekš minētā likuma 13. panta 1. punktā samazinot pensionēšanās vecumu vispārējās jurisdikcijas tiesu tiesnešiem, un vienlaikus atzīstot Tieslietu ministram tiesības pagarināt tiesnešu aktīvā dienesta laikposmu, pamatojoties uz iepriekš minētā likuma 1. panta 26. punkta b) un c) apakšpunktu, Polijas Republika nav izpildījusi Līguma par Eiropas Savienības darbību 157. pantā, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/54/EK (2006. gada 5. jūlijs) par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos, piemērošanu (pārstrādāta versija) 5. panta a) punktā un 9. panta 1. punkta f) apakšpunktā, kā arī Līguma par Eiropas Savienību 19. panta 1. punkta otrajā daļā, skatītā kopā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu, paredzētos pienākumus.

(¹) OV L 204, 23. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 19. martā iesniedza *Cour d'appel de Mons* (Beļģija) – *Mydibel SA/État belge*

(Lieta C-201/18)

(2018/C 182/18)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Mons

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Mydibel SA*

Atbildētāja: *État belge*

Prejudiciālie jautājumi

Vai Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (¹) 14., 15., 168., 184., 185., 187. un 188. pants ir jāinterpretē un jāpiemēro tā, ka ir jāpārskata/jāiekasē PVN attiecībā uz nekustamiem ražošanas līdzekļiem, kas sākotnēji ticis pareizi atskaitīts, ja šie nekustamie ražošanas līdzekļi ir bijuši “sale and lease back” darījuma objekts (pārdošana un atpakaļnoma), ievērojot to, ka:

- “sale [and] lease back” ir noformēts ar kombinētu un vienlaicīgu ilgtermiņa nomas tiesību piešķiršanu (kas ir pagaidu lietu tiesības), ko nodokļa maksātājs piešķir divām finanšu institūcijām, un līzingu, ko šīs divas finanšu institūcijas ir piešķirušas nodokļu maksātājam;
- šis “sale [and] lease back” darījums ir tīri finansiāls darījums ar nolūku palielināt nodokļu maksātāja likviditāti;
- “sale [and] lease back” (pārdošana un atpakaļnoma) darījumam nav ticis piemērots PVN;
- nekustamais ražošanas līdzeklis ir palicis nodokļu maksātāja īpašumā, un nodokļu maksātājs to ir izmantojis ar nodokli apliekamai darbībai nepārtraukti un ilgstoši, gan pirms darījuma, gan arī pēc tā.

Vai iepriekš minēto normu interpretācija un piemērošana, kuras dēļ ir jāveic sākotnēji atskaitītā PVN pārskatīšana/iekasēšana, ir saskaņā ar PVN neitralitātes principu un/vai vienlīdzīgas attieksmes principu?

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2018. gada 23. martā – Eiropas Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-206/18)

(2018/C 182/19)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: J. Samadda, J. Hottiaux, G. von Rintelen)

Atbildētāja: Polijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/26/ES (2014. gada 26. februāris) par autortiesību un blakustiesību kolektīvo pārvaldījumu un muzikālo darbu tiesību lietošanai tiešsaistē daudzteritoriālo licencēšanu iekšējā tirgū ⁽¹⁾ prasības, vai katrā ziņā nepaziņojot šos aktus Komisijai, Polijas Republika nav izpildījusi minētas direktīvas 43. pantā paredzētos pienākumus;
- noteikt atbilstoši LESD 260. panta 3. punktam Polijas Republikai periodisku naudas soda maksājumu par pienākuma paziņot par Direktīvas 2014/26/ES transponēšanas pasākumiem neizpildi ar dienas likmi 87 612 EUR, kas maksājama no sprieduma šajā lietā pasludināšanas dienas;
- piespriest Polijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/26/ES par autortiesību un blakustiesību kolektīvo pārvaldījumu un muzikālo darbu tiesību lietošanai tiešsaistē daudzteritoriālo licencēšanu iekšējā tirgū 43. panta 1. punktu, dalībvalstīm bija jāievieš normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, līdz 2016. gada 10. aprīlim. Dalībvalstīm par to nekavējoties bija jāpaziņo Komisijai.

2017. gada 22. novembrī Polijas Republika iesniedza Komisijai 3 jau pastāvošus tiesību aktus, ar kuriem Direktīva 2014/26/ES ir transponēta tikai daļēji. Tā kā Polijas Republika vēl nav pieņēmusi Polijas tiesību sistēmā, kā arī nav īstenojusi visas vajadzīgās normas, Komisija nolēma celt prasību Savienības Tiesā.

Prasības pieteikumā Komisija lūdz noteikt Polijas Republikai periodisku naudas soda maksājumu ar dienas likmi 87 612 EUR, kas ir maksājama no sprieduma šajā lietā pasludināšanas dienas. Šī likme tika noteikta, ņemot vērā neizpildi, neizpildes ilgumu un vajadzību nodrošināt preventīvu iedarbību.

⁽¹⁾ OV L 84, 72. lpp.